

LAKSHMI ASHRAMS VENNER**Lone Poulsen, Præstehusene 6, 2620 Albertslund****Telefon 43 96 13 71 – E-mail: lone-poulsen@comxnet.dk****Kontonummer: 4440-0003141861****Lakshmi Ashrams hjemmeside: <http://lakshmiashram.dk>**

LAKSHMI ASHRAM NYT SANCHAR 114

7. marts 2012

Kære venner!

Denne gang bringer nyhedsbrevet:

- Regnskab for 2011
- ”Stærke venskabsbånd mellem Lakshmi Ashram og Otto-Hahn Gymnasium, Göttingen” af David Hopkins
- ”Elever fra St. Catherine University besøger Lakshmi Ashram” af David Schmit, lektor på tværfaglige studier, og Evan Gaydos, engelskstuderende
- ”Sadhana” Kursus i Gandhi Filosofi 2011-12 af Sadhana kursisterne

Det koster 1725 kr. for et sponsorship og 75 kr. i kontingent = 1800 kr. Nogle sender et årligt sponsorship, og andre fordeler beløbet henover året. Derfor sættes 75 kr. ind på administrationskontoen første gang på året, hvor der indgår penge. Dette gælder også for dem, som sender ukonditionerede beløb. Det betyder, at alle betaler det samme for at være medlem og modtage Sanchar.

Jeg regner med et medlemskab pr. husstand, klub, forening osv., hvis intet andet er nævnt. Overskydende penge fra administrationskontoen bliver sendt til Lakshmi Ashram. Tak for alle bidrag. Alle beløb, store som små, er velkomne. Bidrag, der ikke er øremærkede, bruges til undervisningsmidler, studieture, uddannelse og meget andet.

Sponsorship (inkl. kontingent)

pr. måned	150 kr.
pr. kvartal	450 kr.
pr. halvår	900 kr.
pr. år	1800 kr.

Som I kan se af vedlagte indkaldelse, er der **generalforsamling d. 25. marts**, og regnskabet er kopieret på side 2. Jeg håber, at 2012 vil blive et rigtig godt økonomisk år for Lakshmi Ashram. Vi bruger meget lidt på administration, og pengene til ashrammen sendes direkte fra vores danske konto til deres lokale konto i landsbyen, så der går ingen penge tabt undervejs – kun lidt til bankgebyrer.

Mange hilsener

Lone Poulsen

Foreningen kan spare porto, hvis der er flere, der vil være tilfredse med at modtage en mail om, at Sanchar nu kan ses på hjemmesiden. Hvis I vil modtage beskeden på mail i stedet for at modtage et brev, så vær venlig at sende jeres mail-adresse til: lone-poulsen@comxnet.dk

Tak til alle jer, der har sagt ja til denne ordning.

LAKSHMI ASHRAMS VENNER

RESULTATOPGØRELSE FOR 2011

ORDINÆR DRIFT

Indtægter

Indgåede bidrag	115.848,51 kr.
Kontingent: 73 medlemmer à 75 kr.	5.475,00 kr.
Renter	78.23 kr.
Indtægter i alt	121.401,74 kr.

Udgifter

Administration (porto, gebyrer m.m.)	2.637,00 kr.
Udbetalt til Lakshmi Ashram	106.617,87 kr.
Udgifter i alt	109.254,87 kr.

Resultat af ordinær drift	12.146,87 kr.
---------------------------	----------------------

BALANCE pr. 31.12.2011

Aktiver

Danske Bank: girokonto	975,82 kr.
Danske Bank: Danske Indlån	52.097,76 kr.
Indestående i alt	53.073,58 kr.

Passiver

Egenkapital primo 2011	40.926,71 kr.
Årets resultat	12.146,87 kr.
Egenkapital ultimo 2011	53.073,58 kr.

SEKUNDÆR DRIFT (arv)

Egenkapital primo 2011	257.855,69 kr.
Rente 28.09.2011 – konto opsagt	1.622,02 kr.
	*259.477,71 kr.

*Beløbet er overført til Lakshmi Ashrams konto i Kausani (259.287,71 kr. + 190 kr. i gebyr).
LA har oprettet speciel pensionskonto til beløbet.

Albertslund, d. 22.02.2012

Lone Poulsen

Jeg har revideret regnskabet for 2011.

Revisionen har ikke givet anledning til bemærkninger.

Albertslund, d. 22.02.2012

Claus Broskov Sørensen

Stærke venskabsbånd mellem Lakshmi Ashram og Otto-Hahn Gymnasium, Göttingen

Af David Hopkins

Det var hen imod slutningen af en meget våd september i 2005, at jeg åbnede for min mailbox og fandt en uventet e-mail fra en tysk lærer, Winfried Wemmel. Han skrev:

Kære "Sir",

Jeg fik din e-mail-adresse fra Lone. Jeg skriver for at spørge, om en gruppe på 26 tyske lærere kan besøge din Ashram den 21. oktober tidligt om eftermiddagen. Vi er meget interesseret i at se jeres arbejde og få information om jeres ideer og idealer. Normalt besøger jeg Indien med tyske elever. Måske er det en mulighed, at vores piger og jeres elever kan komme i kontakt med hinanden..

På forhånd tak og venlig hilsen

Winfried Wemmel

Denne korte e-mail skulle blive begyndelsen til et voksende venskab mellem Lakshmi Ashram og Otto-Hahn Gymnasium i Göttingen, hvilket er fortsat med at blomstre til i dag.

Winfried bragte rigtigt nok en gruppe herop den 21. oktober det år. Vores høst af græs var i gang, men vores medarbejdere og elever holdt en pause den eftermiddag og gav en varm velkomst til Winfrieds gruppe i Shanti Bhavan, mødesalen.

Det følgende efterår kom to tidligere elever fra Otto-Hahn Gymnasium, Janina Brosck og Sarah Constanzo, i to måneder til Lakshmi Ashram som led i deres sabbatår.

I foråret 2007 bød vi velkommen til den første af fire grupper elever, som har besøgt Lakshmi Ashram som led i deres tur til Indien. De første to ture blev ledet af Winfried selv, og på den anden tur blev han ledsaget af en ung lærer, Bertram Tyron, som siden har overtaget ansvaret med at lede skolegrupperne, da Winfried er blevet pensioneret.

Den seneste gruppe fra Otto-Hahn Gymnasium besøgte Kausani fra den 19.-22. oktober 2011. De var ankommet til Almora den foregående dag, hvor de blev introduceret til Mahila Haats aktiviteter, og nåede til Kausani tidligt på eftermiddagen. Gruppen på sytten elever, de fleste sytten år gamle fra 12. klasse, kom straks op til ashrammen sammen med deres tre lærere. Vores to tyske praktikanter, Lucy

og Marie, viste dem rundt, og derefter satte jeg mig med gruppen og fortalte dem alt om ashrammen – dens historie og dens nuværende aktiviteter. Eleverne havde en masse spørgsmål parat, og det var ved at blive mørkt på det tidspunkt, hvor de tog af sted for at komme ned til deres hotel.

Den følgende morgen kom de alle præcis kl. otte og deltog sammen med vores elever i forskellige aktiviteter. Nogle begav sig op i skoven for at samle brænde, nogle hentede græs til kvæget, mens andre arbejdede i køkkenet og ordnede grønsager. Derefter samledes alle kl. elleve i Shanti Bhavan. Gæsterne introducerede sig selv, og både vores piger og eleverne fra Göttingen sang sange. De tyske elever overrakte så gaver, som de havde bragt med til ashrammen. De deltog i vores enkle frokost, som de fuldt og helt nød, og bagefter havde de mulighed for at observere undervisningen i klasserne, før de skulle gå ned til deres hotel.

På andendagen havde vi planlagt en vandretur over bjergene til Baijnath templet, men kl. syv den morgen blev det meget mørkt, og det startede med at regne, og der kom to øredøvende tordenskrald. Ét lynglimt satte Kausanis internet service ud af funktion indtil næste dag! Men hurtigt efter kl. otte begyndte vejret at klare op, og vi kunne nyde den planlagte tur. Eleverne var i god form og begejstrede, og nogle af dem skridtede af sted langt foran, mens vi vandrede opad fra Kausani mod landsbyen Naugar, hvorfra stien går lidt nedad langs en bjergryg med smukke udsigter over bjergene mod nord. Desværre var Himalaya-tinderne ikke synlige, men den tidlige morgenregn havde afkølet luften og gjort det behageligt at vandre.

Gruppen skulle af sted den følgende dag ved middagstid, men de var stadig ivrige efter at komme op til ashrammen for at arbejde med et særligt miljørelateret projekt. Der er særlig plante, kendt lokalt under navnet *kala bansa*, som også har bredt sig inden for ashrammens område, så de fleste af de tyske elever tilbragte to timer sammen med vores elever med hårdt arbejde for at rykke planten op med rode.

Det var i det hele taget et meget vellykket besøg, og Lakshmi Ashram er meget taknemmelige for den støtte, som Otto-Hahn Gymnasium har ydet os de sidste fem år ved at oprette en fond for ashrammen til indkøb af meget nødvendigt udstyr, for eksempel gulvbelægning til mødesalen og elevernes rum. Vi håber, at den tætte forbindelse mellem Lakshmi Ashram og Otto-Hahn Gymnasium vil fortsætte med at blomstre i de kommende år.

Elever fra St. Catherine University besøger Lakshmi Ashram

Af David Schmit, lektor på tværfaglige studier,
og Evan Gaydos, engelskstuderende

St. Catherine University i St. Paul, Minnesota, USA, er førende mht. kvinders højere uddannelse. Som en del af læseplanen for en bachelorgrad kræves det, at eleverne indskrives til et seminar med titlen: "Den globale søgen efter retfærdighed". Vi undersøger betingelserne for retfærdighed hos folk, der lever uden for den europæiske og nordamerikanske kultur. I nogle versioner af dette kursus bliver der ligefrem undervist i det land, man studerer.

I den tidlige sommer i 2011 tog jeg sammen med direktøren for Campus Ministry Laurie Svatek og atten elever til Indien for at studere visionære indere og tibetanere, som har viet deres liv til at arbejde med retfærdighed. Hovedemner er Mahatma Gandhis liv og arbejde og lederne i den indiske kvindebevægelse. Vi fik den usædvanlige mulighed for at tage til Kausani og besøge Lakshmi Ashram for at lære om det fantastiske pædagogiske arbejde, der bliver udført der. Vores elever fik rigtig meget ud af denne oplevelse, mens de fordybede sig i ashramlivet under gensidig påvirkning med de pragtfulde elever og lærere og i samværet med David Hopkins, som lettede vores pædagogiske oplevelse.

Sammen med vores studier på ashrammen var et højdepunkt på turen et besøg i den nærliggende landsby Uttaraaura i Kumaon-dalen. Her havde indbyggerne med assistance fra elever og medarbejdere tilknyttet Lakshmi Ashram arbejdet sammen om at bygge et fælles center og finde avancerede metoder for at forbedre afgrødedyrkningen. Efter dette førte David Hopkins os på en vandretur gennem landsbyen til et nærliggende malerisk Shiva-tempel, hvor vi reflekterede over vores indiske rejse og spiste frokost. Det var en yderst mindeværdig dag! Den følgende korte rapport er skrevet af en af de medrejsende elever, Evan Gaydos, en engelskstuderende på sidste semester, som reflekterer over sin ashram-erfaring. Vi er meget taknemmelige for muligheden for at besøge Lakshmi Ashram og ser frem til, at vi kan gøre det igen!

David Schmit

Sidste sommer var jeg så heldig at få mulighed for at udvide min horisont og træde uden for både min kultur og min tryghedszone. Rejsemål: Indien; varighed: tre uger; forehavende: min klasse på “Den globale søgen efter retfærdighed” på St. Catherine University.

Kausani og Lakshmi Ashram var sidste etape på vores indiske rejse. Vi ankom d. 7. juni efter en tur med nattoget fra New Delhi og en seks timers buskørsel op ad nogle lumskudseende bjergveje. Vi boede der i fem dage. Efter tidligere at have studeret Gandhis principper på Gandhi Peace Foundation i New Delhi var vi klar til at opleve, hvordan livet blev levet i overensstemmelse hermed.

Den første dag udvekslede vi vores navne og forskellige sange og danse fra vores to kulturer med ashrameleverne. Omkring seks fra vores gruppe begyndte så at spille forskellige spil med det stadigt voksende antal af yngre elever fra ashrammen. Dette endte til sidst med en aften med udveksling af

sange, hårfletning og kameralån. Pigerne morede sig virkelig over at tage billeder med vores kameraer, og nogle af dem var faktisk rigtig gode til det. Vi blev der til aftenmødet, som var utrolig fredfyldt og en oplevelse, som jeg er glad for at mindes.

På vores andet besøg på ashrammen hjalp vi med det huslige arbejde. Nogle elever hjalp med at rydde et stykke skov, mens andre hjalp med at gøre rent i køkkenet og forberede middagsmåltidet. Vi havde alle sammen nogle skønne timer, hvor vi lærte pigerne bedre at kende. Og så var der frokost. Med hjælp fra ashrambeboerne, der var gode til engelsk, hørte vi fantastiske historier fra disse unge kvinder. På vores sidste aften i Lakshmi Ashram – med David Hopkins som oversætter – blev vi til aftenmødet, hvor vi talte efter mødet. Vi fortalte pigerne om, hvor vi kom fra – staten Minnesota i USA. Nogle få af pigerne havde nedskrevet deres tak til os på engelsk, så de kunne læse det højt. Jeg er temmelig sikker på, at det var på det tidspunkt, at adskillige af os begyndte at græde. Vi sang nogle få sange for pigerne, som var lette nok for enhver at synge med på, hvis de

havde lyst. Så sang pigerne nogle sange for os, og vi sang alle sammen med på “My Bonny Lies Over the Ocean”. Pigerne viste os også nogle traditionelle danse. Da alt var sagt og gjort, er jeg helt sikker på, at vi havde brudt nogle sengetidsregler. Vi havde ikke lyst til at forlade vores nye venner. Pigerne fulgte os helt ud til lågen med knus og farvel’er. Jeg tror, at vi alle tog af sted med en større påskønnelse af verdenssamfundet, og hvad det vil sige, at være en del deraf.

Vi havde haft en fantastisk tid.

Evan Gaydos

“Sadhana” Kursus i Gandhi Filosofi 2011-12

Af Sadhana kursisterne

Lakshmi Ashram i Kausani tilbyder et kursus, der hedder ‘Gandhi Vichar Acharan Prashikshan’ eller ‘Praktisk kursus i Gandhi filosofi’, som kører over otte måneder. Hvert år kommer der piger fra forskellige dele Kumaon bjergene for at lære noget. Kurset begyndte første gang i 1997. Vi var ni piger på 2011-kurset – Hema, Godavari, Nirmala, Megha, Uma, Rohita, Rekha, Gita og Durga. Vi blev samlet på Lakshmi Ashram den 14. juli og skulle nu være her i otte måneder. Vi deltog i alle Lakshmi Ashrams aktiviteter og udførte hver eneste opgave med stor oprigtighed og ærlighed.

Pigerne på ashrammen er dygtige til det hele og giver aldrig op, lige gyldigt hvad de laver. På vores kursus skulle vi først og fremmest lære at arbejde med samme gåpåmod som disse piger – det var simpelt hen starten på det hele. Ud over den tid, hvor vi arbejdede sammen med pigerne, havde vi fire lektioner. Her lærte vi den første måned eller to at spinde uld på Bageshwari Charkha (en *lokal fremstillet spinderok*), og da vi var blevet mestre i at spinde, begyndte vi med stor iver at strikke forskellige ting af det garn, vi havde spundet, og vi lærte også at væve små tæpper.

Gandhi troede altid på, at man selv skulle træne først, og plejede at sige, at hvis man har de nødvendige midler og resurser, hvorfor skulle man så ikke selv spinde og fremstille sit eget tøj. Folk nu til dags vil nok ikke kunne forstå dette koncept, men det bliver dog praktiseret med held i ashrammen.

At deltage i kurset i Gandhi filosofi er ikke en nem opgave. Kun hvis man har en tilstrækkelig evne til at give afkald og føler en stærk personlig forpligtelse, kan den enkelte komme til at forstå denne filosofi. Det er ikke enhver, der har evnen til at forstå Gandhi; men et helt almindeligt menneske kan ikke desto mindre forsøge at gøre det. Ved at følge kurset har vi lært, at hos hvert eneste menneske, der lever i denne verden, findes den styrke, som kan forandre verden. Gandhi ville sige, at han ville først træne selv, bevise for sig selv og så derefter bede andre gøre ligesådan.

Vi læste Gandhis selvbiografi, hvilket hjalp os til at kende og forstå Gandhi lidt bedre. Før dette havde vi kun, mens vi gik i skole, lært om Gandhis fødsel og død. Men nu da vi læste selvbiografien, lærte vi, hvordan han blev født som en helt almindelig person og ikke gik i nogen særlig god skole, og vi er blevet

bekendt med ethvert vendepunkt i hans liv, som til sidst førte til, at han blev en Mahatma (Stor Sjæl). Alt dette har vi læst og taget til os.

I starten var vi ikke særligt motiverede for at lære noget, for vi var vant til den måde, der bliver undervist på i de lokale skoler. Men efterhånden som vi begyndte at forstå emnet, blev noget vakt i os, og vi kom til at se vejen frem. Dette er fakta i vores gruppe på ni piger, der alle boede sammen i ét rum, hvor virkelig måtte dele alle store som små problemer og anstrenge os for at belyse vores diskussioner under indvirkning af Gandhis filosofi.

Vi lærte også rigtig meget af ashrammens medarbejdere og elever, store som små. Nu til dags er folk ikke i stand til at få en god undervisning selv efter at have spenderet mange penge på det. Vi føler oprigtigt alle sammen, at vi uden egne udgifter er blevet givet en fantastisk mulighed for at lære så meget. Det var pga. af dette kursus (og tak til Lakshmi Ashram), at vi fik chancen for at tage til Vipassana Meditation Centre i Dehradun. Vi deltog her i et ti dages meditationskursus, hvorved vi kom til at kende vores inderste sind og kunne observere den altid tilstedeværende bevægelse i sindet. Vi føler alle, at den mængde ære og respekt, som Lakshmi Ashram har givet os, kunne vi aldrig have fået et andet sted. Nu til dags er det enkelte menneske tabt i mængden og får ingen respekt fra samfundet.

Lakshmi Ashram gav os også mulighed for at tage en måned til Wardha i Maharashtra. Vi var alle rigtig glade for, at vi fik lejlighed til at rejse så langt. Vi foretog hele rejsen med en følelse af at være utrolig lykkelige. Halvdelen af os havde aldrig før haft mulighed for at foretage sådan en lang rejse, og for os var det første gang, at vi havde set og rejst med et tog. Hvor vi dog nød at se navnene på de forskellige stationer, som vi passerede. Da vi var kørt gennem Uttar Pradesh og kom ind i Madhya Pradesh, må vi have passeret gennem næsten et dusin tunneler, hvor det blev virkelig mørkt. Vi nød udsigten fra togvinduerne, og somme tider kørte vi gennem fine skove. Den frodige hvide, der bølgede blidt i brisen, var sandelig et rigtig smukt syn. På rejsen medbragte vi en masse personlig bagage, så vi besluttede os for at skiftes til at passe på den. Endelig efter mange timers rejse, hvor vi nød at kigge ud af togvinduerne, nåede vi vores bestemmelsessted, Wardha i Maharashtra.

Hvor føltes det anderledes, da vi stod der. I Lakshmi Ashram var det koldt, mens der her var virkelig varmt. I hele den måned, som vi tilbragte i Institute of Gandhian Studies kunne vi observere, lære og komme til at forstå en masse. Vi deltog i lektioner, og ligesom i Lakshmi Ashram spandt vi, arbejdede i markerne og hjalp med at holde området rent og pænt. Vi blev så glade for at opleve, at det individuelle og praktiske arbejde, som havde været en del af vores Sadhana program i Kausani, også var til stede her, og vi gik helhjertet med i alle aktiviteterne. Vi svor over for Gud og os selv, at vi ville have succes i en hvilken som helst aktivitet, vi blev involveret i. Der var fem unge mænd fra forskellige stater sammen med en ung kvinde fra Jhansi, som var indskrevet på et eksamenskursus her. Vi blev meget gode venner med dem og havde stor glæde af at hjælpe dem i alt deres arbejde. Vi var som brødre og søstre.

I timerne studerede vi grundigt emnet Satyagraha¹, lærte om Gandhis begreber og *Nai Talim* eller Basic Education² i praksis. Vi nød også at se alle de interessante steder i og omkring Wardha – især de steder, der havde forbindelse til Gandhis liv.

Når vi nu slutter, kan vi bestemt sige, at vi lærte rigtig meget på dette kursus og fik også rigtig mulighed for at udføre så mange praktiske opgaver. Kurset gav også nogle af os mulighed for at rejse en lang tur for første gang.

¹ Satyagraha – ikke-voldelig protest med et politisk mål – civil ulydighed.

² Basic Education – arbejdsorienteret undervisning